

Sygn. akt III AUa 201/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Antonina Grymel (spr.)
Sędziowie	SSA Lena Jachimowska SSO del. Gabriela Pietrzyk - Cyrbus
Protokolant	Ewa Bury

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2013r. w Katowicach

sprawy z odwołania A. B. (A. B.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek apelacji ubezpieczonego A. B.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach

z dnia 20 listopada 2012r. sygn. akt VIII U 1962/12

oddala apelację.

/-/SSA L.Jachimowska /-/SSA A.Grymel /-/SSO del.G.Pietrzyk-Cyrbus

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 201/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 kwietnia 2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił A. B. prawa do emerytury podnosząc, iż do dnia 1 stycznia 1999r. nie został udowodniony wymagany 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, a jedynie okres takiej pracy wynoszący 1 rok, 6 miesięcy i 14 dni, a nadto nie udokumentował rozwiązania stosunku pracy z każdym pracodawcą, na rzecz którego praca ta była wykonywana bezpośrednio przed dniem ustalania prawa do emerytury, jak również nie osiągnął wieku emerytalnego.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany

i przyznania prawa do przedmiotowego świadczenia wskazując, iż ukończył 60 lat, posiada ponad 26 lat okresów składkowych i nieskładkowych, jest trwale całkowicie niezdolny do pracy. Nadto podał, iż wykonywał pracę w szczególnych warunkach jako murarz, zaś przez 18 miesięcy pracował w kopalni pod ziemią.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania powołując się na okoliczności przytoczone w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Podkreślił również, iż ubezpieczony nie spełnia także przesłanek do przyznania prawa do emerytury na podstawie art. 29 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż mimo wykazania wymaganego 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego oraz legitymowania się całkowitą niezdolnością do pracy, na dzień 31 grudnia 2008r. nie osiągnął wieku 60 lat.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach wyrokiem z dnia 20 listopada 2012r. oddalił odwołanie.

Swoje rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy poprzedził ustaleniem, iż A. B. urodził się (...). Jest całkowicie trwale niezdolny do pracy - od lutego 2004r. pobierając z tego tytułu rentę.

W dniu 26 marca 2012r. wniósł o przyznanie prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym.

Sąd I instancji podał także, iż ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze 25 lat, 3 miesięcy i 14 dni.

Do zatrudnienia w warunkach szczególnych organ rentowy zaliczył odwołującemu na dzień 1 stycznia 1999r. 1 rok, 6 miesięcy i 14 dni z okresu zatrudnienia pod ziemią w KWK (...)w R. od 3 grudnia 1970r. do 15 czerwca 1972r.

Ubezpieczony był zatrudniony:

- od 25 czerwca 1968r. do 31 grudnia 1968r. w Przedsiębiorstwie Budownictwa Rolniczego we W. - przyuczenie do zawodu,
- od 1 stycznia 1969r. do 20 sierpnia 1970r. w Przedsiębiorstwie Budownictwa Rolniczego we W. jako robotnik budowlany,
- od 3 grudnia 1970r. do 15 czerwca 1972r. w KWK (...)w R. na stanowisku robotnika transportu pod ziemią,
- od 28 czerwca 1972r. do 1 czerwca 1973r. w Przedsiębiorstwie Remontowo-Budowlanym w B. jako murarz,
- od 18 października 1973r. do 29 listopada 1975r. w (...)Przedsiębiorstwie Budownictwa Przemysłowego Oddział w L. jako murarz,
- od 14 stycznia 1976r. do 31 marca 1977r. w (...)Przedsiębiorstwie Budownictwa Ogólnego w C. na stanowisku murarza,
- od 10 lipca (...) do 10 lipca 1979r. w (...) Spółdzielni Pracy w K. na stanowisku pracownika usług remontowo-budowlanych,
- od 15 czerwca 1992r. do 30 czerwca 1994r. w Budowlano-Remontowej Spółdzielni Pracy (...) w Z. na stanowisku murarza,
- od 14 marca 1995r. do 7 lipca 1995r. w Zakładzie Produkcyjno-Uslugowym (...) w Z. na stanowisku murarza,
- od 12 lipca 1995r. do 9 stycznia 1996r. w Zakładzie Produkcyjno-Uslugowym (...) w Z. na stanowisku murarza,

- od 13 lutego 1996r. do 11 lipca 1997r. w Zakładzie Budowlano-Transportowo-Handlowym (...)w Z. na stanowisku murarza,
- od 15 września 1997r. do 30 kwietnia 1998r. w Zakładzie Budownictwa Ogólnego (...) w Z. jako murarz.

W okresie od 1 stycznia 1981r. do 31 lipca 1991r. prowadził działalność gospodarczą w zakresie usług murarskich, zaś w okresie od 15 maja 1998r. do

31 grudnia 1998r. był zarejestrowany jako bezrobotny. Nie dysponuje świadectwami wykonywania pracy w warunkach szczególnych za powyższe okresy wskazując,

iż w trakcie zatrudnienia wykonywał w budownictwie i przemyśle materiałów budowlanych prace wymienione w dziale V wykazu A, stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Z ustaleń Sądu Okręgowego wynika nadto, iż A. B. 60 lat życia ukończył (...), nie pozostaje w stosunku pracy i nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

W oparciu o powyższe ustalenia Sąd ten uznał, iż odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazał, iż ubezpieczony nie może nabyć prawa do emerytury w wieku 60 lat na podstawie art. 29 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009r., nr 153, poz. 1227 ze zm.), który w ust. 1 (według stanu prawnego obowiązującego od dnia 8 maja 2008r.) przewiduje, iż ubezpieczeni urodzeni przed dniem 1 stycznia 1949r., którzy nie osiągnęli wieku emerytalnego określonego w art. 27 pkt 1, mogą przejść na emeryturę:

- 1) kobieta - po osiągnięciu wieku 55 lat, jeżeli ma co najmniej 30-letni okres składkowy i nieskładkowy albo jeżeli ma co najmniej 20-letni okres składkowy i nieskładkowy oraz została uznana za całkowicie niezdolną do pracy,
- 2) mężczyzna - po osiągnięciu wieku 60 lat, jeżeli ma co najmniej 35-letni okres składkowy i nieskładkowy albo jeżeli ma co najmniej 25-letni okres składkowy i nieskładkowy oraz został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy.

Sąd I instancji przypomniał także, iż po myśli ust. 2 cytowanej normy, emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje ubezpieczonym, którzy:

- 1) ostatnio, przed zgłoszeniem wniosku o emeryturę, byli pracownikami oraz
- 2) w okresie ostatnich 24 miesięcy podlegania ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym pozostawali w stosunku pracy co najmniej przez 6 miesięcy, chyba że w dniu zgłoszenia wniosku o emeryturę są uprawnieni do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Z kolei zgodnie z art. 46 ust. 1 omawianej ustawy prawo do emerytury na warunkach określonych w art. 29, 32, 33 i 39 przysługuje również ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. a przed dniem 1 stycznia 1969r., jeżeli spełnią łącznie następujące warunki:

- 1) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa,
- 2) warunki do uzyskania emerytury określone w tych przepisach spełnią do dnia 31 grudnia 2008r.

Sąd Okręgowy podkreślił, iż z treści cytowanego art. 29 ust. 1 wynika wprost, iż dotyczy on ubezpieczonych urodzonych przed dniem 1 stycznia 1949r.

Odwołujący urodził się (...), a zatem w jego przypadku zastosowanie znajduje cytowany wyżej art. 46 ust. 1 ustawy, co oznacza, iż mógłby nabyć prawo do emerytury na podstawie art. 29, pod warunkiem, iż przesłanki do uzyskania tego świadczenia spełni do 31 grudnia 2008r.

Sąd zwrócił przy tym uwagę, iż wszystkie przesłanki do uzyskania emerytury muszą być spełnione łącznie na dzień 31 grudnia 2008r.

Ubezpieczony do dnia 31 grudnia 2008r. posiada wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 25 lat, legitymuje się całkowitą niezdolnością do pracy, a także nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego. Na dzień 31 grudnia 2008r. nie ukończył jednak wymaganego wieku 60 lat, w związku z czym nie może uzyskać prawa do wcześniejszej emerytury w oparciu o powyższą podstawę.

W ocenie Sądu I instancji, odwołujący nie spełnia również warunków do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Stosownie do treści art. 32 ust. 1 i 4 cytowanej ustawy w powiązaniu z § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. nr 8, poz. 43 ze zm.) ubezpieczonym mężczyznom urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949r. będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przy pracach wymienionych w wykazie A, przysługuje prawo do emerytury w razie łącznego spełnienia następujących warunków:

- 1) osiągnięcia wieku emerytalnego 60 lat,
- 2) posiadania wymaganego okresu zatrudnienia wynoszącego 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią 2 ust. 1 powołanego rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Wedle natomiast treści art. 184 ust. 1 cytowanej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W myśl zaś ust. 2 powyższego przepisu emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Sąd Okręgowy stwierdził, iż na podstawie powołanych przepisów, prawo do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym, przysługuje ubezpieczonemu, który w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. spełnił warunki w zakresie posiadania ogólnego stażu pracy oraz pracy wykonywanej w szczególnych warunkach, a nie osiągnął wymaganego wieku zaznaczając, iż takie rozumienie omawianego przepisu potwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18 lipca 2007r. (I UK 62/07, OSNP 2008/17-18/269), zgodnie z którym prawo do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach

z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia warunki określone w tym przepisie, niezależnie od tego, kiedy osiągnął wiek przewidziany w art. 32 tej ustawy.

W przedmiotowej sprawie ubezpieczony wiek emerytalny 60 lat osiągnął w dniu (...), tj. już po wydaniu zaskarżonej decyzji z dnia 18 kwietnia 2012r.

Sąd I instancji zwrócił przy tym uwagę, iż zgodnie z obowiązującą w sprawach z odwołania od decyzji organu rentowego zasadą legalizmu, Sąd bada legalność zaskarżonej decyzji na datę jej wydania. Reguła ta dopuszcza jednak wyjątki. Odstępstwo od zasady badania legalności decyzji na dzień jej wydania jest szczególnie uzasadnione w przypadku oceny prawa do świadczenia uzależnionego między innymi od warunku rozwiązania stosunku pracy, osiągnięcia wymaganego stażu pracy czy ukończenia wymaganego wieku. Takie stanowisko znajduje potwierdzenie w orzecznictwie Sądu Najwyższego. Dla porównania Sąd Okręgowy powołał się na pogląd tego Sądu prezentowany w orzeczeniu z dnia 10 marca 1998r. (II UKN 555/97, OSNP 1999/5/181), w świetle którego sąd ocenia legalność decyzji organu rentowego według stanu rzeczy istniejącego w chwili jej wydania. Sąd jednakże może przyznać ubezpieczonemu świadczenie, jeżeli warunki je uzasadniające zostały spełnione po wydaniu zaskarżonej decyzji (art. 316 § kpc). Podobne stanowisko Sąd Najwyższy zajął również w wyroku z dnia 12 kwietnia 2012r. (II UK 235/11, LEX nr 1216853).

W konsekwencji Sąd Okręgowy uznał, iż fakt nieukończenia przez odwołującego 60 lat w dacie wydania zaskarżonej decyzji nie stoi na przeszkodzie uzyskania spornego świadczenia (od ukończenia wymaganego wieku), gdyż przesłanka wieku została spełniona w dacie wyrokowania.

Kolejna okoliczność sporna dotyczyła jednak posiadania przez niego (na dzień 1 stycznia 1999r.) wymaganego 15-letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, do której organ rentowy uwzględnił jedynie okres zatrudnienia od 3 grudnia 1970r. do 15 czerwca 1972r. w KWK (...) w R. na stanowisku robotnika transportu pod ziemią w wymiarze 1 roku, 6 miesięcy i 14 dni.

Sąd I instancji zauważył, iż choć ubezpieczony zarówno na rozprawie, jak i w pismach procesowych podnosił, iż w okresach zatrudnienia w latach 1969-1998 wykonywał w budownictwie prace murarskie oraz w styczności z chemikaliami, niemniej jednak w toku postępowania nie wykazał, iż taką pracę faktycznie wykonywał.

W myśl art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa tymczasem na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawem. Zatem w niniejszej sprawie ciężar udowodnienia zatrudnienia w szczególnych warunkach spoczywa na ubezpieczonym, który wprawdzie nie posiada świadectw wykonywania pracy w szczególnych warunkach, jednak w postępowaniu sądowym może fakt ten wykazać za pomocą innych dowodów, np. zeznań świadków. W postępowaniu odwoławczym przed Sądem nie obowiązują bowiem ograniczenia dowodowe występujące w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, zaś Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia, w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w Kodeksie postępowania cywilnego (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 1984r., III UZP 6/84, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 września 1984r., III UZP 48/84, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2007r., I UK 179/06, LEX nr 342283).

Ubezpieczony, na którym spoczywała inicjatywa dowodowa, w toku postępowania mógł więc składać wnioski na poparcie swoich twierdzeń, z której to możliwości nie skorzystał. Tym samym nie wykazał, iż posiada na dzień 31 grudnia 1998r. 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Sąd I instancji zwrócił przy tym uwagę, iż nawet, gdyby odwołujący udowodnił, iż we wskazanych okresach zatrudnienia wykonywał pracę w szczególnych warunkach, okresy te nie dają 15 lat takiego zatrudnienia, zwłaszcza, iż uwzględnieniu podlegają jedynie okresy przypadające do dnia 31 grudnia 1998r.

Reasumując Sąd ten przyjmując, iż A. B. nie spełnia przesłanek do uzyskania prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym, zarówno w oparciu o art. 29 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, jak i w oparciu o art. 184 tej ustawy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł o oddaleniu odwołania.

Niezależnie od powyższego Sąd zaznaczył, iż niniejsze postępowanie nie zamyka ubezpieczonemu drogi do ubiegania się o emeryturę z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach. Może bowiem złożyć w organie rentowym ponowny wniosek o to świadczenie przedstawiając nowe dowody wskazujące, iż w spornych okresach wykonywał pracę w szczególnych warunkach.

Apelację od przedstawionego wyroku wywiódł ubezpieczony, nie formułując zarzutów, jak również wniosków.

W uzasadnieniu wskazał, iż w 2004r. zachorował na raka krtani. Na podstawie wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach uzyskał uprawnienia do renty jako całkowicie niezdolny do pracy. Z prasy dowiedział się o możliwości uzyskania emerytury dla mężczyzny w wieku 60 lat, który udowodni 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Zaznaczył, iż spełnia powyższe wymogi, gdyż przepracował 26 lat i 2 miesiące, w tym 24 lata w chemikaliach jako budowlaniec oraz murarz-tylnik. Nadto 18 miesięcy przepracował w górnictwie.

Ubezpieczony podniósł także, iż obecnie zdiagnozowano u niego raka języka.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja ubezpieczonego nie zasłużyła na uwzględnienie.

Spór w rozpatrywanym przypadku dotyczył uprawnień A. B. do emerytury.

Jak trafnie przyjął Sąd I instancji, przypadająca na dzień(...) data urodzin skarżącego, wymagała analizy przedmiotowych poprzez pryzmat uregulowań art. 29 w związku z art. 46 oraz art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009r., nr 153, poz. 1227 ze zm.).

Wskazać przy tym należy, iż stosownie do treści art. 100 ust. 1 cytowanej ustawy, prawo do określonych w niej świadczeń powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa. Niespełnienie zatem przez wnioskodawcę ustawowych przesłanek koniecznych do przyznania świadczenia powoduje wydanie decyzji odmownej. Wydanie takiej decyzji następuje również wówczas, gdy nie spełnia on chociażby jednego z ustawowych warunków niezbędnych do przyznania świadczenia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 lutego 2010r., I UK 262/09, LEX nr 585728).

Choć więc skarżący niewątpliwie legitymuje się co najmniej 25-letni okresem składkowym i nieskładkowym oraz został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy, wobec faktu, iż przewidziany przez wspomniany art. 29 ust. 1 pkt 2 powołanej ustawy wiek 60 lat osiągnął dopiero w dniu(...), także w ocenie Sądu Apelacyjnego, nie nabywa prawa do emerytury, o której mowa w tym przepisie, albowiem po myśli art. 46 ust. 1 pkt 2 tej samej ustawy - w przypadku

ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r. a przed dniem 1 stycznia 1969r. prawo do emerytury na warunkach określonych w art. 29 przysługuje jedynie w razie spełnienia owych warunków do dnia 31 grudnia 2008r.

Równie prawidłowo Sąd Okręgowy uznał nadto, iż A. B. nie przysługuje również emerytura, której podstawę stanowi art. 184 w związku z art. 32 wspomnianej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Jakkolwiek przewidziana powyższymi przepisami emerytura w obniżonym wieku emerytalnym wywodzonym z faktu wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje ubezpieczonemu, który na dzień wejścia w życie ustawy, tj. na dzień 1 stycznia 1999r., spełnił określone w niej wymogi stażowe, a po tej dacie osiągnął wymagany wiek, niezależnie od tego, czy w chwili osiągnięcia tego wieku wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze bądź nie pozostawał w jakimkolwiek zatrudnieniu (por. m.in. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 2007r., II UZP 14/06, OSNP 2007, nr 13-14, poz. 199 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2012r., I UK 325/11, LEX nr 1125267), starania apelującego o przyznanie omawianej emerytury niweczy okoliczność, iż do dnia 1 stycznia 1999r. nie udowodnił wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach.

Po myśli powołanego wyżej art. 32 przedmiotowe świadczenie przysługuje bowiem wyłącznie tym ubezpieczonym, którzy określony w nim okres co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywali w ramach stosunku pracy, tj. osobom, o jakich mowa w art. 2 kp (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 12 lutego 2004r., II UK 246/03, OSNP 2004, nr 20, poz. 358 oraz z dnia 8 maja 2008r., I UK 354/07, OSNP 2009, nr 17-18, poz. 237).

Analiza będącego udziałem A. B. zatrudnienia do dnia 1 stycznia 1999r. wskazuje tymczasem, iż w okresie od 1 stycznia 1981r. do 31 sierpnia 1991r. podlegał on ubezpieczeniu społecznemu z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie murarstwa, który to okres - z podanych wyżej względów - nie podlega uwzględnieniu przy ustalaniu okresu pracy w szczególnych warunkach.

Pominięcie z kolei okresu od 1 stycznia 1981r. do 31 sierpnia 1991r., niezależnie od tego, czy w podawanych przez niego okresach zatrudnienia w charakterze murarza, tj. od 1 stycznia 1969r. do 20 sierpnia 1970r., od 28 września 1972r. do 1 czerwca 1973r., od 18 października 1973r. do 29 listopada 1975r., od 14 stycznia 1976r. do 31 marca 1977r., od 10 lipca 1977r. do 10 lipca 1979r., od 15 czerwca 1992r. do 30 czerwca 1994r., od 14 marca 1995r. do 7 lipca 1995r., od 12 lipca 1995r. do 9 stycznia 1996r., od 13 lutego 1996r. do 11 lipca 1997r. oraz od 15 września 1997r. do 30 kwietnia 1998r. wynoszących ogółem jedynie 12 lat, 6 miesięcy i 21 dni (obok zaliczonego przez organ rentowy okresu takiej pracy w wymiarze 1 roku, 6 miesięcy i 14 dni), istotnie wykonywał pracę na stanowiskach wymienionych w wykazie A stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. nr 8, poz. 43 ze zm.) oznacza, jak słusznie uznał Sąd I instancji, iż na dzień 1 stycznia 1999r. skarżący faktycznie nie wykazał wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, a jedynie 14 lat, 1 miesiąc i 5 dni, co również z tej przyczyny czyni jego żądanie nieuprawnionym.

Kierując się przedstawionymi motywami Sąd Apelacyjny na mocy art. 385 kpc orzekł o oddaleniu apelacji jako bezzasadnej.

/-/SSA L.Jachimowska /-/SSA A.Grymel /-/SSO del.G.Pietrzyk-Cyrbus

Sędzia Przewodniczący Sędzia

JM